

Χριστουγεννιάτικο δώρο

Πολλοί, όταν μιλάνε για τα Χριστούγεννα, έχουν στον νου τους ένα ζεστό, στολισμένο γιορταστικό δωμάτιο, μ' ένα τραπέζι φορτωμένο άφθονες και λαχταριστές λιχουδιές, γεμάτο με χαρούμενους ανθρώπους, που αλλάζουν ευχές και δώρα, καθώς ακούγονται τα κάλαντα από τρυφερές παιδικές φωνές.

Για τον μικρό Άντη όμως αυτά τα Χριστούγεννα ήταν πολύ διαφορετικά. Ούτε ελατοκορφές στολισμένες με κεράκια και χρυσωπές γυάλινες μπάλες ούτε τζάκι απ' όπου να ξεχύνεται το άρωμα του ρετσινιού κι η θαλπωρή του πευκοκούτσουρου που καίγεται ούτε γεμιστή με κάστανα γαλοπούλα ούτε καινούρια ρούχα και παιχνίδια. Για μοναδικό δώρο είχε πάρει μια αλλαξιά με μεταχειρισμένα ρούχα.

Ζούσε με τη μητέρα του και άλλες οικογένειες μέσα σε αντίσκηνα, ανίκανα να εμποδίσουν τον άνεμο και τη βροχή να τους περονιάζουν. Στο σχολείο έκανε παρέα με μερικούς συμμαθητές του, προσφυγόπουλα σαν τον ίδιο. Μα νοσταλγούσε τους παλιούς φίλους των ευτυχισμένων ημερών. Η μεγάλη καταστροφή τούς είχε σκορπίσει και τους είχε κάνει να χαθούν. Οι νέοι του σύντροφοι ήταν, όπως ο ίδιος, συγκρατημένοι και διστακτικοί στα παιχνίδια και σε όλες τις εκδηλώσεις, λες και προσπαθούσαν μάταια να ξεδιαλύνουν σε τι είχαν φταίξει και τους τιμώρησαν με σκληρό τρόπο. Για τον μικρό Άντη όμως υπήρχε μια παραπάνω απώλεια. Στον πόλεμο, που τόσο αναπάντεχα είχε σαρώσει τη χώρα, είχε χαθεί ο πατέρας του...

Την παραμονή των Χριστουγέννων ο Άντη καθόταν μόνος. Η μητέρα είχε πάει να πάρει λίγα τρόφιμα, που η κυβέρνηση μοίραζε για τις γιορτές στους πρόσφυγες απ' τη βοήθεια του ΟΗΕ. Άρχισε να ζωγραφίζει φιγούρες από την αναπαράσταση της Γέννησης: τον Ιωσήφ, τον Χριστό, τη Μαρία, τους Μάγους, τα ζώα, τους αγγέλους. Τι λογής πλάσματα ήταν αλήθεια οι άγγελοι; Τους έβλεπε συχνά ζωγραφιστούς, μα έναν πραγματικό δεν έτυχε ποτέ να ανταμώσει. Απορροφημένος από τις σκέψεις του, δεν άκουσε...

Κ. Τζάμαλη, Χριστουγεννιάτικο δώρο (διασκευή) από το βιβλίο Διηγήματα Χριστουγέννων, Πρωτοχρονιάς και Φώτων, (ανθολόγ. Χ. Σακελλαρίου), εκδ. Καστανιώτη, Αθήνα, 1985